

Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Dato:
Kontor: Valgkontoret
J.nr.: 2005-21000-3
Sagsbeh.: DSI
Fil-navn: udvalgsspørgsmål 12

Besvarelse af spørgsmål nr. 12 (L 136), som Folketingets Kommunaludvalg har stillet til indenrigs- og sundhedsministeren den 3. marts 2006

Spørgsmål 12:

"Vil private udbydere af serviceydelser, som det offentlige bidrager til økonomisk, via reklameindtægter kunne optjene midler, der kan trækkes ud til ejerne?"

Svar:

Som nævnt i besvarelsen af spørgsmål 11 vedrører lovforslaget ikke private adgang til reklamering. Lovforslaget regulerer endvidere ikke spørgsmålet om private udbydere af serviceydelser, som det offentlige bidrager til økonomisk, via reklameindtægter kan optjene midler, der kan udbetales til fri rådighed for ejerne. Besvarelsen af spørgsmålet beror således på, hvad der følger af speciallovgivningen.

Familiestyrelsen har til brug for besvarelsen af spørgsmålet udtalt følgende:

"Det fremgår af retssikkerhedslovens § 43, stk. 1, (bekendtgørelse nr. 847 af 8. september 2005 med senere ændringer af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område), at når en kommune betaler for at få udført opgaver efter den sociale lovgivning, skal myndigheden tage stilling til, hvorledes der skal forholdes med den formue, som kan opstå i denne forbindelse. Dette gælder dog ikke formue, som opstår i forbindelse med drift af privatinstitutioner efter § 11 a i lov om social service.

Privatinstitutioner efter servicelovens § 11 a, kan således optjene en formue, som den private leverandør selv råder over."

Socialministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet udtalt følgende:

"Når en kommune betaler for at få udført opgaver efter den sociale lovgivning, skal myndigheden tage stilling til, hvorledes der skal forholdes med formue, som kan opstå i denne forbindelse, jf. retssikkerhedslovens § 43, stk. 1. Hvis der kan blive tale om formuedannelse, skal kommunen således tage stilling til, hvordan der skal forholdes med formuen, når den indgår kontrakt. Kommunen er ikke efter loven pålagt en bestemt løsningsmodel. Efter Socialministeriets opfattelse kan retssikkerhedslovens § 43 fortolkes således, at indtægter, som følger af driften af tilbudet, skal indgå i budgettet og enten anvendes inden for tilbudets formål eller til at nedbringe den takst,

det offentlige skal betale for ydelsen. Retssikkerhedslovens § 43 finder dog ikke anvendelse, hvis reklameindtægten i almene ældreboliger alene vedrører boligdelen.

Reglerne om frit valg af leverandør af levering af personlig og praktisk hjælp i serviceloven regulerer ikke, hvilke midler private leverandører af hjemmehjælp kan trække ud til ejerne.”